

Thứ Sáu KTV

Contents

Thứ Sáu KTV	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3

Thứ Sáu KTV

Giới thiệu

Thể loại : đoản văn, 1 x 1, thăm mền, HEBiên Tập: Ying YingNgải Nghị Điểm là nhân viên phục vụ ở một quán KTV n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thu-sau-ktv>

1. Chương 1

Ngải Nghị Điểm là nhân viên phục vụ ở một quán KTV ngay dưới khu phố sau đại học C, năm ấy do không cẩn thận để ba cậu phát hiện cậu là đồng tính, trong cơn tức giận ông đã thẳng tay đuổi cổ cậu ra khỏi nhà, mất đi tiền chu cấp cậu đành tự phần đầu nuôi bản thân.

Chiều thứ sáu, Mạc Bạch không có lớp, thế là cả đám sinh viên một phòng quyết định đi KTV ca hát một bữa.

Quán Thứ sáu KTV [*] cũng không tệ, dù cách âm không tốt nhưng mọi người đều yêu thích đến đó ca hát. [*] đây là tên quán “Thứ sáu KTV”

Ngải Nghị Điểm nằm chán ngồi bên ngoài, giữa liên tiếp tiếng gào khóc thảm thiết đột nhiên cậu nghe thấy một giọng ca rất ngọt ngào, khẽ lay động trái tim cậu. Bất ngờ nhất chính là giọng hát kia rất giống với nam thần của cậu — CV Mạc Bạch.

“Cộc cộc”, Ngải Nghị Điểm gõ cửa phòng số 7, mang theo một gói bóng ngô bước vào.

“Chúng tôi không gọi gì mà.” Lý Cảnh khó hiểu nói.

“Ừ, đây..... Đây là hoạt động tặng quà của quán chúng tôi.” Ngải Nghị Điểm đặt gói bóng ngô lên bàn, vụng trộm liếc nhìn người đang cầm mirco.

Đáng tiếc là không có cơ ở lại lâu, Ngải Nghị Điểm đành chậm chạp rời khỏi phòng.

Một tuần sau, cả phòng Mạc Bạch lại đến Thứ sáu KTV ca hát.

“Cộc Cộc”, Đến khi Mạc Bạch cất giọng hát, cửa phòng lại được mở ra.

Vẫn là cậu nhân viên nhỏ nhắn lần trước, nhưng hôm nay thứ cậu mang đến là trà.

“Không lẽ đây cũng nằm trong hoạt động tặng quà của quán?” Lý Cánh buồn cười nói.

“À..... Vâng, đúng đúng.” Ngải Nghị Điểm đỏ mặt trả lời, may là trong phòng hát khá tối không ai có thể nhìn rõ khuôn mặt đỏ ửng của cậu.

2. Chương 2

Đúng lúc Mặc Bạch đã hát xong, Lý Cánh thuận tay đưa ly trà qua, “Nào, Mặc Bạch, uống ly trà cho thanh giọng.”

“Ha ha.....” Mấy tên bạn cùng phòng cười cười, chỉ có bóng lưng Ngải Nghị Điểm đang đẩy cửa ra ngoài hơi cứng lại.

Sao lại trùng hợp như vậy, giọng ca đã giống nhau, ngay cả tên gọi cũng na ná nhau như thế?! Ngải Nghị Điểm vẫn đang suy nghĩ về cái tên cậu vừa nghe thấy. Cậu thực sự rất thích giọng nói của Mặc Bạch, trong máy tính cũng lưu rất nhiều kịch truyền thanh cùng bài hát của anh, có thể nói cậu chính là fan cuồng của Mặc Bạch.

Một tuần sau nữa, cả đám người Mặc Bạch như thói quen đúng giờ đến Thứ sáu KTV ca hát, nhưng lần này có thêm vài nữ sinh đi cùng.

Hôm nay Ngải Nghị Điểm đã sớm chờ ở cửa, dự định hỏi thăm một chút Mặc Bạch này có phải là CV Mặc Bạch trên mạng không. Nhưng nếu hỏi xong, tiếp theo phải làm thế nào thì cậu vẫn chưa nghĩ tới.

Sau khi nhìn thấy mấy nữ sinh đi cùng, ánh mắt mong chờ của Ngải Nghị Điểm dần ảm đạm, cậu trốn phía sau quầy không muốn nhìn đến mấy người đang tiến vào.

Trên đại học, gặp gỡ qua lại với các nữ sinh là chuyện bình thường, biết đâu trong mấy cô nữ sinh kia có một người là bạn gái của Mặc Bạch thì sao. Hỏi được anh ta là Mặc Bạch thì thế nào, mà không phải là Mặc Bạch thì làm sao, rốt cuộc mình ở đây ngo ngoe động dục cái gì chứ?

Càng nghĩ càng thấy mất mát, giống như đã chờ đợi một điều gì đó rất lâu rồi đột nhiên phát hiện điều đó không tồn tại, nhưng bản thân vẫn cứ cứng đầu chờ đợi.

“Tiểu Điểm, cho tôi một gói bỏng ngô và một bình trà.” Hôm nay Mặc Bạch hát xong nhưng vẫn chưa thấy cậu nhân viên nhỏ xuất hiện, anh đành phải tự mình đi xem.

Ngải Nghị Điểm đột nhiên bị gọi, không hề chú ý đến cách người trước mặt gọi mình, chỉ nghe thấy có khách yêu cầu bỏng ngô với trà.

“Vâng, tôi lập tức sẽ mang vào.” Nói xong liền vội vàng đi pha trà.

Ngải Nghị Điểm đem đồ vào phòng hát xong liền đi ngay, không cố tình dúi dụi nhìn lên “Mặc Bạch” như trước đây.

Bởi vì buổi tối muốn đến thư viện tự học nên Ngải Nghị Điểm chỉ làm ca chiều.

Cởi bỏ bộ đồng phục nhân viên, đeo thêm kính, Ngải Nghị Điểm lại trở thành một cậu sinh viên giản dị, sạch sẽ.

“Ngải Nghị Điểm!”

Đi về phía trường học, cậu dự định sẽ ghé nhà ăn giải quyết cơm tối lại đột nhiên nghe thấy có người gọi tên mình.

Xoay người lại, cậu kinh ngạc phát hiện người đó là “Mặc Bạch”.

Chờ anh tới gần, Ngải Nghị Điểm không giấu được nghi hoặc hỏi anh: “Anh, sao anh lại biết tên tôi?”

Mạc Bạch thở dốc một lát, gãi đầu nói: “Tuy thể này có hơi đột ngột, nhưng mà..... Anh đã chú ý tới em từ rất lâu, thấy em an tĩnh đọc sách trong thư viện, thấy em ở nhà ăn xếp hàng chờ cơm, thấy em nghiêm túc trong giờ học..... Anh cũng không biết vì sao mình lại chú ý tới em nhiều như vậy. Anh hỏi thăm thì biết em làm thêm ở Thứ sáu KTV, thế nên....”

Anh nhắm mắt lại, hít sâu một hơi rồi nhìn Ngải Nghị Điểm nói tiếp: “Anh muốn nói là, Anh thi....”

“Mạc Bạch, em thích anh!” Không chờ Mạc Bạch nói dứt câu, Ngải Nghị Điểm cúi đầu nhỏ giọng thổ lộ.

Mãi không thấy đối phương trả lời, Ngải Nghị Điểm cẩn thận ngẩng đầu, không ngờ lại đột nhiên bị “Mạc Bạch” ôm chặt.

Từ đó về sau, mọi người trong trường mà nhìn thấy Ngải Nghị Điểm thì nhất định sẽ thấy bên cạnh cậu có thêm một thanh niên cao cao điển trai đi cùng.

3. Chương 3

Là phiên ngoại nhưng cũng không phải là phiên ngoại.

Đừng trách Ngải Nghị Điểm suy nghĩ nhiều, đối với sự kiện cả phòng Mạc Bạch đi KTV cùng mấy nữ sinh kia vẫn luôn là một cục u trong lòng cậu. Nhưng sau này được biết trong mấy nữ sinh đó, có một nữ sinh là em họ của Mạc Bạch chỉ đến cho đủ quân số, còn lại những người khác là bạn gái của mấy cậu cùng phòng.

Còn về chuyện Mạc Bạch có phải là CV Mạc Bạch hay không, Ngải Nghị Điểm đã sớm quên mất, người cậu thích là Mạc Bạch hiện tại không hề liên quan đến CV Mạc Bạch kia. Rồi vô tình một ngày, cậu vào tường nhà Mạc Bạch, thấy anh ấy đăng một ca khúc mới có tên là Yêu Một Chút, bên cạnh còn chú thích một dòng: Dành tặng cho người cùng tên với ca khúc này, người mà tôi yêu nhất. Tất cả đều đã sáng tỏ.

[*] đây tựa ca khúc trong tiếng Trung có thể dịch ra là “Ái Tiểu Điểm” mà tên bạn thụ chính là Nghị Điểm:v Anh công có 1 lần đã kêu bé thụ là Tiểu Điểm còn gì =))). Tựa bài hát nói rõ luôn là “Yêu Tiểu Điểm” (_) thấy ghê không =)))

“.....”

Anh muốn nói rằng anh sẽ yêu em nhiều hơn một chút

Vẫn sẽ nói hoài bên tai em thôi

Và anh tin rằng em cũng yêu anh, dù chỉ một chút

Chỉ là em vẫn chưa phát hiện mà thôi

Anh muốn nói rằng anh sẽ yêu em nhiều hơn một chút

Vẫn sẽ nói hoài bên tai em thôi

Em hãy tin rằng tình yêu anh trao sẽ mãi không thay đổi.

Và anh biết rằng em nhất định sẽ nhận ra

.....”

—

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thu-sau-ktv>